

Серия: Думи около кръста
Тема: Думи след празния гроб

Текст: Йоан 20:1-23

Дата: 19/04/2020г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

(СЛ 2) Христос Възкресе!

(сл 3) Христос Възкресе!

(СЛ 4) Христос Възкресе!

Нека този поздрав да постави от днес и занапред, короната на правилното и място. Не на вируса, а на главата на Царя на царете. Нека народите да се покланят от днес и занапред, не на материалните блага и житейските удоволствия, а на Спасителя на света. Онзи който донесе победата над вируса на греха и даде възможност на всеки човек, чрез покаяние от греха и вяра във Възкресението на Христос, да разпознае спасителния път към Вечността.

Вече месец, време, ние се вглеждаме в казаното от Исус, непосредствено(седмица) преди разпятието. Днес ще се фокусираме върху казаното от Него, след кръста.

Исус не се появи пред учениците си, като холограм. Той стоеше във възкресенска плът пред тях и им говореше с истински глас. Те не можеха веднага да Го познаят, но Той не се държеше, като непознат с тях. Той им помагаше да Го разпознаят. И знаеше как да го направи.

Нека днес да чуем три слова, идващи от устата на Възкръсналия Исус, непосредствено, след като освободи гроба, който беше заел, само за три дни.

Нека прочетем текста, намиращ се в Йоан 20:11-23

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

(СЛ 5) А) Личен Спасител: Марийо

Ами ДА, колкото и да ни изглежда странно, първата дума, която чуваме да излиза от устата на Възкръсналия Христос е името на една жена. Не, Христос не беше феминист. Той произнесе това име, защото тази жена, търсеше Исус. Исус винаги се интересуваше от търсещите Го!

Да, тя нямаше идея, защо търси тялото на умрелия Исус. Тя най-вероятно не знаеше, какво би правила с това безжизнено тяло, но едно знаеше, че обича Исус и иска да е близо до Него. Мария търсеше едно, а намери друго.

Приятели, искам да ви кажа, че в историята на човечеството, има много хора, които са тръгвали да търсят Исус, с погрешна идея. Тръгнали да намерят само един ... може би мъртъв учител, един нереален мит, един враг на атеизма. Историята е пълна с хора, които тръгнали със сериозното решение, да разгромят вратата на Християните във възкресението, в действителност се сблъскват с Него – живия Христос и го приемат за Спасител и Господ. Савел и първия от тях!

Искам днес да ти кажа, ако все пак не си убеден, че Христос е жив. Ако не смееш да се довериш и да следваш този Христос, за Когото толкова много хора твърдят, че е жив, тогава искам да те поканя: Ела за да Го потърсиш! Аз

съм Го търсил и съм Го намерил! Ти можеш да направиш същото! Не се страхувай! Най-важно е в живота си да следваш истината! Не оставяй света да те залъгва, с временни и нестойностни неща. Отвори Библията, чети Новия Завет и там Той-Исус, ще ти заговори. Покани Го да ти се открие, и Той ще направи нужното, та и ти да бъдеш неоспоримо убеден, че Той е жив и възкръснал.

Чуваш ли Го? Един кратък разговор:

Жено, защо плачеш? Кого търсиш?

Исус искаше Мария да изясни за себе си кого търси! Тя в типичен човешки стил, търсеше онова, което беше видяла последно! Едно мъртво тяло.

Онова което в последствие и се откри, беше един жив и вечен Спасител! Този Спасител е и на твое разположение. Ти независимо, че може да не си наясно, кого точно търсиш, ако името му е Исус, тогава бъди сигурен, че скоро ще дойде момента, в който Той ще те повика по име:

Марийо!- Исус я повика по име.

Ти знаеш ли, че Бог те познава по име. Знаеш ли, че ако търсиш Бога, скоро ще Го откриеш, като **личен Бог**. Бог Който не те третира като невзрачна част от огромната човешка маса. Той иска да има много интимен, близък, ежедневен контакт с теб. Той те познава по-добре, отколкото ти себе си познаваш.

Давид казва в Псалом 139:

(СЛ 6) Псалом 139:1 Давидов псалом. Господи, опитал си ме и познал си ме. **139:2** Ти познаваш сядянето ми и ставането ми; Разбираш помислите ми от далеч, **139:3** Издирваш ходенето ми и лягането ми, И знаеш всичките ми пътища. **139:4** Защото докато думата не е още на езика ми, Ето, Господи, Ти я знаеш цяла.

Той се интересува и от най-нищожните ти грижи и проблеми. Той иска да го пуснеш в най-съкровенните ти мечти и очаквания. Помни обаче! Той е мъдър Бог, при Когото като отиваш, ти можеш да разчиташ на Неговата мъдрост. Не Го търси, за да ти пълни пазарската чанта, а за да те води в сложния житейски лабиринт така, че да не се изгубиш и да се чувстваш сам.

Исус застанал пред Отца, постоянно повторя твоето име. Ако ти потърсиш Исус, скоро ще започнеш да чуваш, как Той се застъпва за теб пред Всемогъщия. Как реагираш ти на това?

Оставаш безразличен- това е както поведението на онзи разбойник, който дори преди да умре, се подиграваше на Исус. Глупаво и безотговорно поведение!

Показваш интерес- такова поведение, никога не остава без внимание от страна на Бога. Рано или късно, Той ще те срещне и ще ти даде шанс да направиш своя вечен избор.

Изпълнен си с благодарност- Исус това заслужава и това очаква. Това прави и няма да сгрешиш!

(СЛ 7)Б) Не се допирай до Мен! Иди и кажи!- ст.17-18

Исус може да е личен твой спасител, но Той не е само за теб.

Вижте, когато ние повярвахме в Исус, спомняте ли си, че преживяхте онази велика радост. Радостта от спасението! Не ви ли се е искало, да останем завинаги в тази радост? Тя да не свършва никога! Все да сме там при нозете на Исус. Истината обаче е друга.

1-Първо: Възкресението не беше завършено, ако Исус не беше се възнесъл при Отца, за да бъде наш Ходатай. Казвал съм и друг път това: Един ден Той ще ни събере всички при Себе Си и когато човечеството ще застане за да бъде съдено от Отец, аз и ти, няма да застанем пред Съдията на света, сами. Аз уверено ще заста на зад Исус и ще наблюдавам съда като зрител, защото когато моето име се прочете, Исус ще стане вместо мен и ще ме обяви за оправдан в Неговата и за Син на Всевишния. Тази истина е велика богословска доктрина и си заслужава да мислим върху нея.

Джон Калвин – един от големите реформатори на Християнството, казва за думите на Исус в 17 стих:

„Следователно думите означават, че състоянието на Неговото възкресение не би било пълно и завършено във всяко отношение, докато Той не седна на небето от дясната ръка на Бащата; и

следователно жените не би трябвало да са задоволени само да имат половината от възкресението, като се радват на Неговото присъствие в света. "

Ние трябва да се радваме, че Възкресението на Исус е окончателно, следователно и моето и твоето Спасение е окончателно. Не подлежи на промяна. Слава да е на Възкръсналия Христос.

2- Второ: В момента в който ти си открил, че Исус е твой Спасител, ти не трябва заслепен от радостта си, да се залепиш към Него и да не те интересуват другите. Така са правили отшелниците на времето. Те са искали да останат чисти и за тази цел са се откъсвали от света и са се отдавали на съзерцание и съпреживяване на Христовия живот, далеч от хората и обществото.

Мария трябваше в радостта си от това, че е намерила живия Исус, да се откъсне от Него и да отиде, за да каже на учениците добрата вест.

Исус и каза: Преди да се допреш до Мен, искам да отидеш, за да кажеш за Мен, на онези които познаваш.

Не е ли така и с нас? Когато Исус ни призове и ние се новородим, с онова уверение, че Той е жив и ме е изкупил с кръвта си. Когато сърцата ни са обляни от радостта на свободата, Той вече ни призовава да отидем и да кажем на близките и познатите истината за Него.

Пр. Четох за един хулиган, който искал да се подиграе на една евангелизация и да взриви бомбички в тълпата. Смесвайки се с хората, той

чул думите на евангелизатора и вместо да хвърли бомбичките, той излязъл напред, за да приеме Исус. Броени дни след това, той вече чувствал нуждата да ходи и да говори за Исус. Проблема му бил, че не можел да чете. Запомнял стихове наизуст и държал Библия, само за да не се изложи. Хиляди повярвали чрез неговото свидетелство.

Исус ни праща да отидем и да кажем. Да запознаем и други с възкръсналия Исус.

3- **Трето:** Можем да кажем, че първия мисионер на вестта на възкресението, беше жена. Първия дом в Европа който се отвори за благовестието, беше дома на една жена. Жените имат важно място в живота и мисията на църквата. Това е така, защото Християнството отваря пред жените възможност за равенство и признание.

Аз благодаря на Бога, за всяка сестра и всеки брат. Нека в нивата Господна, да не презираме работата на никого. Всеки от нас получава своята задача от небето. Всеки има своето място на земята и го чака награда в небето. Нека се уважаваме и обичаме както братя и сестри в Господа. Нека бъдем Христовото семейство.

В Исус имаме един личен Спасител, който ни изпраща в мисия да носим всеки на своето си място благата вест, за живия и възкръснал Господ.

Една стара песен казва:

(СЛ 8) Господ ни сравнява
 Със виделина,
 Вдига ни да светим
 Като свещ в нощта
 Светлина да бъдем
 Иска Той от нас,
 Ти във своя ъгъл,
 В моя си и аз.

(СЛ 9) В тоя свят окаян
 Вред е тъмнина
 Ний дали всред мрака
 Носим светлина?
 Господ наш преглежда
 Кой от нас свети
 Ти във своя ъгъл
 И аз в моя си.

Не се допирай до Мене, Иди и кажи на братята
 ми!

**(СЛ10) В) Мир вам! Приемете Святия
 Дух!**

В края на нашия текст, Исус отива при
 учениците и минавайки през заключената от
 страх врата, застава всред тях. Още с
 влизането си, Той положи върху тях Своя Мир.
 Те много се нуждаеха от този мир.

Ние също се нуждаем от този мир и вие
 чухте от Председателя на Съюза мисли
 свързани с този мир и това изпращане.

Следват думите на Исус, които някои богослови наричат Йоановата Петдесятница. Тук трябва да разберем една истина:

Исус не лиши учениците си от Святия Дух, до деня на Петдесятница в Деяния гл.2. Вижте, ако те нямаха в този ден Святия Дух, Петър нямаше да намери сили да се изправи пред тълпите и да проповядва, така че 3000 души да се присъединят с кръщение към Църквата. Петдесятница от Деяния беше кръщението на Църквата. Тази Петдесятница се повтори в дома на Корнилий(Деяния 10) и в Ефес(19 гл.) където Църквата беше кръстена, но в Йоановото кръщение.

Тук обаче, в Ев.на Йоан, Исус продължи и каза, едни думи, които са трудни за тълкуване:

*„На които простите греховете,
простени ще са и на които задържите,
задържани са. „*

Ние не можем да откъснем тези думи от цялото следвъзкресно послание на Исус, към учениците:

Той инвестира в учениците за кратко време много неща. Понеже и ние сме последователи на тези ученици, ние трябва внимателно да изследваме казаното:

(СЛ11) Мир вам!-Първата инвестиция беше мира. Учениците живееха в уплаха, страх, заключени. С този мир, Исус, не отключи вратата, Той отключи ума на учениците, а те щяха сами да отключат вратата за навън.

(СЛ12) Както Отец изпрати мен, така и Аз изпращам вас!- Втората инвестиция, беше мисията. Исус ги прати в мисия по света. Той обаче не можеше да ги прати в мисия, без послание.

(СЛ13) Приемете С.Дух!- Третата инвестиция беше даването на Святия Дух. Те не можеха дори да чакат без Него. Затова Исус Го даде, за да бъде с тях докато чакат Неговото публично идване на Петдесятница.

(СЛ14) На когото простите греховете, простени им са, на когото зъдържите, задържани са. Четвъртата инвестиция, беше именно Христовото Учение. Онова чуние, чрез което грешника може да получи прощение на греховете си. Забележете, „УЧЕНИЕТО за прощението“, не „акта на прощението“. Аз не вярвам в това, че свещеника, или епископа или папата има това право да прощава грехове. Единствено Бог може да прощава грехове. Щастлив съм, че не човек , а Бог прощава моите и твоите грехове. Ако не беше така, небето едва ли щях да го видя. Хората рядко и трудно прощават. Бог обаче, не спира да прощава чрез вяра в Исус. Това за което Исус говори в Йоан 20:23, е в тясна връзка, с онова което казва в Матей16:19 и 18:18

(СЛ15) Матей 18:18 Истина ви казвам: Каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата.

С възкресението Си Исус въоръжи учениците си с **Учението** за което преди им говореше. Слушайте какво казва Исус на учениците си:

(СЛ16) Йоан 15:3 Вие сте вече чисти чрез **учението, което ви говорих.** 15:4 Пребъдвайте в Мене, и Аз във вас.

Словото говори за различни учения(на Валаама, на николаитите). Учението на Исус и Неговите ученици, остава правилното, истинско и единствено УЧЕНИЕ, чрез което човек може да получи ОЧИСТВАНЕ - прощение на греховете. Учениците разнесоха ТОВА УЧЕНИЕ по лицето на земята. Отците на църквата, пазеха ревностно това учение от ереси и лъжи. Днес ние носим това учение на хората около нас. От тази гледна точка, ние носим прощение на греховете на хората, чрез това учение, или носим осъждане, за онези, които го отхвърлят.

Ап.Павел формулира добре това дело на апостолите в :

(СЛ17) 2Кор 2:15 Защото пред Бог ние сме Христово благоухание за тия, които се спасяват, и за ония, които погиват. 2:16 На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите животворно ухание, което докарва живот. И за това дело кой е способен? 2:17 Ние сме, защото не сме като мнозина, които изопачават Божието слово, но говорим искрено в Христа, като от Бога, пред Бога.

Три важни истини:

(СЛ18) Възкръсналия Исус те познава лично.
Позволи му да бъде твоя личен Спасител!

Възкръсналия Исус иска щом Го приемеш,
веднага да отидеш за да отнесеш
благовестието на другите.

Възкръсналия Исус иска да пазим
УЧЕНИЕТО Му, чисто. Защото чрез чистото
Христово благовестие, Бог прощава греховете
на беззаконника. Алилуя!

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Ще завърша с един пример.

Годината е 1799. Деня е събота преди
Възкресение. Армията на Наполеон навлиза
в територията на Австрия. Войската му се
разполага над град Фелдкирх. Гражданите
виждат войските разположени по
възвишенията наоколо и са изплашени до
смърт. Събират се старейшините на града и
се питат, какво да правят. Да се предадат
или да умрат в битка. Австрийската войска е
далеко и не е готова да се притече на помощ
на града.

Тогава се изправя свещеника и казва.
Оставете тези въпроси за в други ден.
Довечера настъпва Възкресение. Нека се
приготвим и да отпразнуваме празника, пък
нека Господ да покаже, как да постъпваме!

Вечерта в 00 часа камбаните в града
забили, както никога до сега. Атеиста
Наполеон, не разбрал, защо бият камбаните
и помислил, че Австрийската армия е дошла

да помогне на града, затова още преди камбаните да са спрели, той вдигнал войската и напуснал.

Нека и днес думите на Исус изречени след кръста, след празния гроб, да бъдат камбаната на победата на Христос над страха, над вируса, над кризата, над неверието, над атеизма в България!

Христос Възкресе!